

- 1.2. Kas Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse (EÜ) nr 805/2004, 21. aprill 2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta, art 18 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada selliselt, et kui päritoluliikmesriigi menetlus ei vasta määruse (EÜ) nr 805/2004 artiklis 17 sätestatud menetlusnõuetele, on mittevastavuse heastamise eelduseks, et võlgnikule on kohtuotsuses või koos sellega õigeaegselt teada antud kõik määruse art 18 lõike 1 punktis b nimetatud andmed? Täpsemalt, kas on välistatud kohtulahendi kinnitamine Euroopa täitekorraldusena, kui võlgnikku ei ole teavitatud asutuse aadressist, kuhu vastuväide esitada, kuid teda on teavitatud kõigist teistest art 18 lõike 1 punktis b nimetatud andmetest?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 143, lk 15; ELT eriväljaanne 19/7, lk 38

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 22. mail 2017 – EUflight.de GmbH versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-292/17)

(2017/C 249/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EUflight.de GmbH

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas lennu tühistamise põhjustas erakorraline asjaolu määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses ka juhul, kui asjaolud (siin: „etteteatamata streik“ või „palju samaaegseid haigestumisi“) puudutavad kõnealust lendu vaid kaudselt, sest nende asjaolude esinemise tõttu korraldas lennuettevõtja ümber terve oma lennuplaani ja selles on kavandatud konkreetse lennu tühistamine? Kas lennuettevõtja saab tugineda määruse nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 ka juhul, kui ümberkorraldust tegemata oleks saanud kõnealuse lennu teostada, sest selle lennu tarvis kavandatud meeskonna liikmed oleksid olnud selleks valmis, kui neid ei oleks ümberkorralduste tõttu määratud teistele lendudele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Kreeka Vabariigi 6. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 30. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-112/15: Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-341/17 P)

(2017/C 249/33)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Kreeka Vabariik (esindajad: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou ja E. Leftheriotou)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul rahuldada tema nõue tühistada Üldkohtu 30. märtsi 2017. aasta kohtuotsus T-112/15 osas, milles tema hagi jäeti rahuldamata, rahuldada Kreeka Vabariigi poolt 2. märtsil 2015 esitatud nõuded, tühistada Euroopa Komisjoni 19. detsembri 2014. aasta rakendusotsus 2014/950/EL osas, milles otsustatakse, et Euroopa Liidu rahastamine ei kata Kreeka Vabariigi taotlusaasta 2008 kulutusi pindalatoetustele järgmistes suurustes: (a) 10 % karjamaade suhtes tehtud kulude kogusummast, (b) 5 % täiendava toetusega seotud kulude kogusummast, ja (c) 5 % maaelu arengule tehtud kulutuste kogusummast, ning mõista komisjonilt välja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant 6 väidet.

- A. Edasikaevatud kohtuotsuse selle osa suhtes, mis puudutab hagi esimest väidet, mis on seotud pindalatoetuste 10 % finantskorrektsiooniga (edasikaevatud kohtuotsuse punktid 23–106), tugineb apellant kolmele väitele.

Apellatsioonkaebuse esimese väite kohaselt on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 796/2004 artiklit 2, milles on määratletud karjamaa mõiste, ning ELTL artiklit 296; samuti on edasikaevatud kohtuotsuse põhjendused puudulikud ja väärad.

Apellatsioonkaebuse teise väite kohaselt on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud ELTL artiklit 296 ning edasikaevatud kohtuotsuse põhjendused on puudulikud osas, milles lükatakse tagasi Kreeka Vabariigi argumendid seoses komisjoni otsuse põhjenduse õigusvastasusega.

Lõpuks, apellatsioonkaebuse kolmanda väite kohaselt on edasikaevatud kohtuotsuses rikutud proportsionaalsuse põhimõtet seoses ELTL artikli 296 väära tõlgendamise ja kohaldamisega; samuti on edasikaevatud kohtuotsuse põhjendused puudulikud.

- B. Edasikaevatud kohtuotsuse selle osa suhtes, mis puudutab hagi teist väidet, mis on seotud täiendava pindalatoetuse 5 % finantskorrektsiooniga (edasikaevatud kohtuotsuse punktid 107–137), tugineb apellant kahele väitele. Esiteks (apellatsioonkaebuse neljas väide) leiab ta, et määruse 1290/2005 artiklit 31 ja määruse nr 885/2006 artiklit 11 on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud, samuti on edasikaevatud kohtuotsuse põhjendus vigane, puudulik ja vastuoluline; teise väite kohaselt põhineb edasikaevatud kohtuotsuses sisalduv otsus proportsionaalsuse põhimõtte vääral kohaldamisel, koosmõjus ELTL artikli 296 väära tõlgendamise ja kohaldamisega, ning puudulikul ja vastuolulisel põhjendusel.
- C. Lõpuks, edasikaevatud kohtuotsuse selle kohta, mis puudutab hagi kolmandat väidet, mis on seotud 5 % finantskorrektsiooniga maaelu arengu sektoris (edasikaevatud kohtuotsuse punktid 138–168), väidab apellant (apellatsioonkaebuse kuues väide), et edasikaevatud kohtuotsus on Kreeka Vabariigi esitatud nõude osalise rahuldamata jätmise suhtes täiesti põhjendamata.
-